

(Време 23. 9. 2010)

Неке од анкета, рађених, у суштини, у невреме, далеко од било каквих избора осим у опозиционој реторици, показују да СНС има предност над ДС-ом, али је право питање што би било ко гласао за странку која се гура у већ заузети простор а да је свима јасно да су се ти људи преко ноћи пресвукли. Делују као да су дошли на маскенбал

Различите аспирације: Врх и "златна средина"

У оно време имали смо "двојац без кормилара" а сад је дошло доба да се та политичка досетка обрне: имамо кормиларе без двојца. Такав резултат, наиме, показао је овонедељни састанак, први званични, лидера ДСС-а и СНС-а. Николић је видео Коштуницу, или обрнуто, а то се неће опевати као кад је Пинки видео Тита, јер се није догодило ништа што би оправдало медијску нервозу пред тај сусрет. Свако од њих ће да кормилари својим путем, али неће бити у заједничком чамцу, осим ако их нека поплава на то не натера.

Ритуално су се сложили око тога да ова влада ништа не ваља и да су неопходни ванредни избори, али нема те опозиције нигде у свету која се око тога неће сложити.

Обе стране су остале при својим ставовима о Европи и Косову с тим што су ставови Томислава Николића, лидера СНС-а, у овом тренутку много ближи ставовима председника Србије Бориса Тадића него ставовима председника ДСС-а Војислава Коштунице, који је, унапред, отписао Европу као пожељног партнера у одбрани државног суверенитета.

Тежа је позиција Томислава Николића. Неке од анкета, рађених, у суштини, у невреме, далеко од било каквих избора осим у опозиционој реторици, показују да његова странка

има предност над ДС-ом, али је право питање што би било ко гласао за странку која се гура у већ заузети простор а да је свима јасно да су се ти људи преко ноћи пресвукли. Делују као да су дошли на маскенбал.

Али, они немају амбицију да забављају публику, већ да преузму лидерску позицију, што ће тешко ићи ако продају исту робу као ови што су већ лидери. Коштуница се, са друге стране, не гура на чело већ у "златну средину" и ту позицију доноси му чак и дискретна доследност у ставовима о Косову и европским пословима. Његов задатак је лак. Не у смислу постизања политичког циља – тада задатак личи на "немогућу мисију" – већ у обезбеђивању бирачке подршке која га пласира у парламент и оставља у игри за евентуалне постизборне коалиције.

Ова различита стремљења и различите политичке амбиције удаљавају партнере који су се почетком недеље срели.

Није сигурно ни да им је заједнички интерес да баш у овом тренутку дође до ванредних избора, али о некој предизборној, чак и постизборној коалицији, готово је немогуће говорити. Свако ће кормиларити за себе ма шта о томе буду говорили. С те стране актуелна коалициона власт може бити спокојна.

Где се крије Младић: Да није на Косову?

Али, то не значи да нема разлога за и те какву бригу. Да се неко пробудио после десет година сна, био би у чуду, рекао је Драгољуб Мићуновић, председник Политичког савета Демократске странке, као илустрацију за тврдњу да је Томислав Николић постао горљиви европејац, а да је Војислав Коштуница отишао на другу страну.

Да се неко збиља пробудио после толико година, вероватно би још констатовао да су те две ствари једина промена. Овде се у политичком смислу бије петооктобарска битка, с релативно новим глумцима у новим костимима, али у суштини Европи се свако мало приближавамо и удаљавамо од ње а да суштински помак није направљен: нити смо ми више Европљани нити су они наклоњенији српским политичким и сваким другим напорима да очистимо сопствено двориште.

Главни тужилац Хашког трибунала Серж Брамерц изјавио је у понедељак да није задовољан ангажманом Србије у проналажењу Ратка Младића и Горана Хаџића и да Београд мора учинити више. Таман смо пристали на једну компромисну резолуцију о Косову иза које се смешио поступак убрзаног кандидовања Србије за ЕУ, а онда је уследио хладан туш.

У игру је убачен сасвим нови/стари адут а домаћи аналитичари, чак и они које не полазе у анализама од теорија завере, виде у томе континуитет европске политике тихог мрвљења српске одлучности да у ту Европу уђемо на ногама а не на коленима.

Зашто је тужилац Брамерц сада толико оштар, нарочито након спремности Србије коју је показала у договору са Бриселом око резолуције о Косову. Власт је управо на теми Косова показала спремност да направи огромне уступке, па зашто онда не би изручила Младића да може. Код куће се компромитује хапшењем и привођењем неких јатака за које је и Младић заборавио да су му били јатаци, прогањају свако мало супругу и сина Ратка Младића и сигурно је да имају свест о томе да им је Младић камен око врата кога би се радо растеретили да је то у њиховој моћи.

Власт која је одустала од читаве своје спољнополитичке стратегије на притисак из Брисела, када је реч о Косову, нема ама баш ниједан разлог да буде сентиментална према Младићу, тако да ова децидна Брамерцова изјава личи на додатно завртање руку.

Ако би ова Брамерцова оцена угрозила оно што је већ најављено и у Бирселу и пре пар дана у Београду, током боравка европског комесара за проширење Штефана Филеа – да ће Савет министара ЕУ на састанку 26. октобра највероватније Европској комисији дати зелено светло да разматра кандидатуру Србије, онда би се влада и Борис Тадић нашли у небраном грожђу, јер би испало, као у оној дечјој разбрајалици, да смо дали нешто за ништа.

Европска политика: Ни риба, ни девојка

Ова европска превртљивост, ако се испостави да је реч о томе, оголила би владу до мере када она не би имала природну одбрану од захтева да буде распуштена. Додају ли се томе социјални проблеми, проблеми државе и нејединство у владајућој коалицији, па и владајућој странци из које се чују гласови да ће на седници Главног одбора ДС-а бити испитивано и брзоплето доношење првобитне, борбене резолуције о Косову, то би довело до ванредних избора.

Али, онда би и новостечени имиџ странке Томислава Николића постао апсурдан, јер ако једна влада падне због вероломства "Европе која нема алтернативу", нико неће ни покушавати да на тим темељима направи нову владу.

Тактичари из Брисела то боље разумеју него овдашњи стратези па неће ствар пресећи преко колена. Бићемо у статусу "ни риба, ни девојка", а политика условљавања, основна политичка тактика сваке силе, биће настављена до испуњења свих услова од којих ће главни, али не и најглупљи, бити успостављање добросуседских односа са Косовом, али без захтева да их и формално признамо што ће ови наши поносно истицати као свој највећи адут у игри кад више ниједан штих не буде на столу.